

VEROHALLINTO
Esikunta- ja oikeusyksikkö
PL 325
00052 VERO

LAUSUNTO

18.6.2018

Valtiovarainministeriö
valtiovarainministerio@vm.fi

Viite / Diaarinumero

VM/070:00/2018
VH A41/00 00 01/2018

Verohallinnon lausunto luonnoksesta hallituksen esitykseksi laiksi verontilityslain 5 a ja 13 §:n muuttamisesta

Valtiovarainministeriö on pyytänyt Verohallinnolta lausuntoa luonnoksesta hallituksen esitykseksi laiksi verontilityslain 5 a ja 13 §:n muuttamisesta. Lakiluonnos selkeyttää yhteisöveron kunnille tilitettävän osuuden laskentaa. Muutokset koskevat vain metsäerän laskentaperusteita.

Esityksessä ehdotetaan muutettavaksi verontilityslakia siten, että jaettaessa kuntien yhteisöveron metsävero-osuutta yksittäisille kunnille kunnan metsäerän laskennassa kaikki metsähehtaarit olisivat maakunnittain yhdenmukaisesti arvostettuja. Samalla luovuttaisiin jaottelemasta kunnan alueella sijaitsevia metsähehtaareja metsätaloussuojelussa oleviin ja luonnonsuojelualueilla sijaitseviin metsämaihin. Yksittäisen kunnan metsäerän laskentaerän laskentaperusteena olisi kunnan metsähehtaarien kokonaismäärän suhteellinen osuus maakunnan vastaavasta hehtaarimäärästä.

Laki on tarkoitettu tulemaan voimaan vuoden 2019 alusta. Lakia sovellettaisiin ensimmäisen kerran verovuoden 2019 yhteisöveron jako-osuuksien laskennassa.

Verohallinto esittää lausuntonaan seuraavaa:

Esitetty muutos yksinkertaistaa ja selkeyttää verontilityslain 13 §:n 4 momentissa säädettyä kuntien metsäerän laskentaa. Verohallinnon käsityksen mukaan muutos ei aiheuttaisi lisäkustannuksia Verohallinnolle eikä esityksellä olisi muutenkaan vaikutuksia Verohallinnon toimintaan.

Esityksen taloudellisia vaikutuksia kuvaavassa luvussa 3.1. sanotaan, että "Suurimmat muutokset johtuvat pääosin siirtymisestä metsäkeskusjaosta maakuntajakoon", ja että "Suurimmat menetykset johtuvat siirtymisestä maakuntajaon perusteella määräytyvään metsäerän laskentaperusteeseen". Tätä muutostaustaa ei kuitenkaan konkreettisemmin kuvata esityksen missään osiossa.

Muutoksen hahmottamiseksi olisikin esityksessä hyvä lisäksi havainnollistaa, että maakuntajako vastaa pitkälti nykyisen verontilityslain 13.4 §:n mukaista Suomen metsäkeskuksen julkisen palvelun yksikön alueyksikköjakoa. Näitä metsäkeskus-

alueita on Manner-Suomessa 13 kappaletta ja maakuntia puolestaan 18 kappaletta. Poikkeukset metsäkeskusalueiden ja maakuntien aluejakojen yhtenevyydestä ovat vain seuraavat:

- 1) Häme-Uusimaan metsäkeskusalue kattaa kolmen maakunnan (Uusimaa, Kanta-Häme ja Päijät-Häme) alueen
- 2) Lounais-Suomen metsäkeskusalue kattaa sekä Varsinais-Suomen että Satakunnan maakuntien alueet
- 3) Kaakkois-Suomen metsäkeskusalue kattaa sekä Kymenlaakson että Etelä-Karjalan maakuntien alueet
- 4) Etelä-Pohjanmaan metsäkeskusalue kattaa sekä Etelä- että Keski-Pohjanmaan maakuntien alueet.
- 5) Rannikon metsäkeskusalue on muodostettu ruotsinkielisen metsänomistuksen perusteella, ja muodostuu paitsi Pohjanmaan maakunnan alueesta myös Uudenmaan maakunnan rannikkoalueista.

Maakuntajakoon perustuvaan bruttokantorahatuloseurantaan siirtyminen tarkoittaa siis tämän aluejaotusmuutoksen perusteella toteutuvia muutoksia vain edellä kuvattujen maakuntajaosta aikaisemmin poikenneiden metsäkeskusalueiden kunnissa. Muiden maakuntien ja niissä sijaitsevien kuntien osalta suhteelliset muutokset perustuvat lähinnä luonnonsuojelumetsien arvostamiseen jatkossa esityksen mukaisesti talousmetsien kanssa samaan arvoon.

Esimerkiksi Etelä-Pohjanmaalla metsät ovat parempituottoisia ja niitä on enemmän kuin Keski-Pohjanmaalla. Tämän vuoksi verovaikutus maakuntajakoisesti laskettuihin bruttokantorahatuloihin siirryttäessä on Etelä-Pohjanmaalla positiivinen ja Keski-Pohjanmaalla negatiivinen.

Rannikon metsäkeskusalueen Pohjanmaan metsien tuotto ja bruttokantorahatulot ovat puolestaan selvästi vähäisemmät kuin Uudellamaalla sijaitsevien metsien. Tämän vuoksi esitetyssä puhtaaseen maakuntajakoon perustuvassa metsäerälasennassa Pohjanmaalla toteutuu maakuntatasolla suurin negatiivinen muutos.

Häme-Uudenmaan metsäkeskusalueella Uudenmaan puolella sijaitsevista metsistä saatavat bruttokantorahatulot ovat keskimäärin vähäisemmät kuin Kanta- tai Päijät-Hämeen kunnissa sijaitsevista metsistä. Tämä näkyy muutosesityksessä Päijät-Hämeen kaikkein suurimpana positiivisena verovaikutusmuutoksena.

Pääjohtaja

Markku Heikura

Johtava asiantuntija

Kari Aaltonen